

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321201650
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4321201650.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcov: 1. T. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. nad F. XXX, 2. U. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. nad F. XXX, 3. J. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. nad F. XXX, 4. H. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. nad F. XXX, proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpenej AK JUDr. Marek Hic, s. r. o., so sídlom Martin, P. O. Hviezdoslava 10625/23B, IČO: 36 865 036, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 3. mája 2021 č. k. 16C/9/2021-37 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku (I.), vo výroku o uložení povinnosti podať návrh vo veci samej (III.) a vo výroku o náhrade trov konania žalobcov v 3. a 4. rade voči žalovanej (V.) m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

Napadnutý výrok o náhrade trov konania žalovanej voči žalobcom v 1. a 2. rade p o t v r d z u j e .

Žalovanej vo vzťahu k žalobcom v 3. a 4. rade priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým protistrane (žalovanej) uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby nehnuteľností vedených Okresným úradom Levice, katastrálny odbor, na LV č. XX pre katastrálne územie H. nad F., a to parcely reg. "C", parcela č. 54/1 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 692 m², parcely reg. "C", parcela č. 54/2 - záhrada o výmere 186 m², parcely reg. "C", parcela č. 54/3 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 107 m², parcely reg. "C", parcela č. 55 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 118 m², parcely reg. "C", parcela č. 672/19 - ostatná plocha o výmere 245 m² a stavby - rodinného domu so súpisným č. XXX, nachádzajúceho sa na parcele reg. "C", parcela č. 54/3 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 692 m². Vo zvyšnej časti súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. V poradí tretím výrokom uložil dlžníkom z úverového vzťahu vyplývajúceho zo Zmluvy o splátkovom úvere č.: 5075119578 zo dňa 12. 12. 2015 podať proti veriteľovi z úverového vzťahu vyplývajúceho zo Zmluvy o splátkovom úvere č.: 5075119578 zo dňa 12. 12. 2015, žalobu o určenie neplatnosti Zmluvy o splátkovom úvere č.: 5075119578 zo dňa 12. 12. 2015 a o určenie neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 12. 12. 2015, a to do 30 dní od právoplatnosti uznesenia. Návrh žalobcov v 1. a 2. na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcom v 3. a 4. voči žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. Posledným výrokom rozhodol tak, že žalovanej voči žalobcom 1. a 2. nárok na náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. c/, d/, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, § 332 ods. 1, § 336 ods. 1, 2, 3 a 4 CSP. Uviedol, že žalobcovia v 1. až 4. rade sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia doručeným na súd dňa 23. 04. 2021 domáhali, aby súd uložil protistrane povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva formou predaja na

dražbe, priamym predajom akejkoľvek tretej osobe, predajom formou verejnej obchodnej súťaže, ako aj prenajatím nehnuteľnosti (ani jej časti) podľa: Záložná zmluva k nehnuteľnostiam na základe: Zmluva o splátkovom úvere č. 5075119578 zo dňa 12. 12. 2015 a zo Záložná zmluva k nehnuteľnostiam zo dňa 12. 12. 2015 na: rodinný dom zapísaný na liste vlastníctva č. XX, vedený Okresným úradom, katastrálny odbor Levice, okres S., obec H. nad F., v katastrálnom území H. nad F., so súpisným číslom XXX, ktorý je postavený na parcele registra "C" KN s parcelným číslom 54/3, vo vlastníctve žalobcov v 3. a 4. rade, spoluvlastnícky podiel žalobcov v 3. a 4. rade v pomere 1/2, na pozemky zapísané na liste vlastníctva č. 11, vedené Okresným úradom, katastrálny odbor Levice, okres Levice, obec Jur nad Hronom, v katastrálnom území Jur nad Hronom, vedené ako zastavaná plocha a nádvorie s parcelným číslom 54/1 o výmere 692 m², záhrada s parcelným číslom 54/2 o výmere 186 m², zastavaná plocha a nádvorie s parcelným číslom 54/3 o výmere 107 m², zastavaná plocha a nádvorie s parcelným číslom 55 o výmere 118 m², ostatná plocha s parcelným číslom 672/19 o výmere 245 m², vo vlastníctve žalobcov v 3. a 4. rade, spoluvlastnícky podiel žalobcov v 3. a 4. rade v pomere 1/2, a to až do právoplatného ukončenia konania vo veci samej. Zároveň sa domáhali, aby súd uložil žalobcom povinnosť, aby do 60 dní od právoplatnosti uznesenia podali návrh na začatie konania vo veci samej - návrh na určenie neplatnosti Zmluvy o splátkovom úvere č. 5075119578 zo dňa 12. 12. 2015 a Záložnej zmluvy k nehnuteľnostiam zo dňa 12. 12. 2015, uzavretej medzi žalobcami a protistranou. Svoj návrh odôvodnili tým, že majú naliehavý právny záujem na súdnu ochranu ohrozeného spotrebiteľa, lebo v spotrebiteľskej zmluve podpísanej medzi žalobcami a protistranou absentujú náležitosti v súlade s Ústavou SR a so zákonmi účinnými v čase podpisu zmluvy. Medzi žalobcami a veriteľom je spotrebiteľský zmluvný vzťah, adhézna Zmluva o splátkovom úvere č. 5075119578 zo dňa 12. 12. 2015, ktorú im protistrana odmieta vydať v celom rozsahu, preto ju majú iba s neúplným textom. Zmluvou podpísanou dňa 12. 12. 2015 mala protistrana požičať 55.000 eur prevodom na bankový účet vedený v prospech žalobcov. Protistrana už v momente podpisu zmluvy označila žalobcov za dlžníkov, čo považujú za nekorektné. V zmluve sa veriteľ v rozpore s právnym poriadkom odvoláva na Obchodný zákonník, teda preukázateľne koná v rozpore so zákonom a klame žalobcov už v úvodnom texte zmluvy. Je pritom vylúčené, aby sa na spotrebiteľské záväzky aplikovali inštitúty a právny režim noriem obchodného práva pred normami občianskeho práva. Žalobcovia mali záujem splatiť pôžičku veriteľovi v mesačných splátkach aj napriek závažným finančným nezrovnalostiam medzi veriteľom a žalobcami. Doteraz poskytnuté informácie od protistrany o finančných záväzkoch žalobcov voči protistrane aj o vzájomných finančných plneniach sú preukázateľne zmätočné. Svedčia o tom viaceré informácie : a/ neexistuje žiadna výzva ani upomienka od veriteľa o výške už realizovaných plnení žalobcov v prospech veriteľa, b/ rovnako je tak aj v Oznámení o výkone záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 25. 06. 2020 bez akéhokoľvek upresnenia plnení žalobcov v prospech veriteľa s dôrazom na istinu, úroky a poplatky. Ani číselné údaje o dlžnej čiastke nie sú žiadne ani odkontrolovateľné a sú plne v správe veriteľa bez možnosti overiť ich správnosť a presnosť priamo z predložených textov oznámení a výziev veriteľa, c/ protistrana zatajuje pohyby na účtoch súvisiacich so vzájomnými plneniami v rámci predmetného úveru. Za absurdné zo strany veriteľa považujú aj to, že začína výkon záložného práva bez predloženia Potvrdenia o pravosti pohľadávky, pričom žalobcovia ho už v minulosti písomne požiadali o predloženie Vyhlásenia o pravosti a splatnosti pohľadávky k tzv. dobrovoľnej dražbe, ale bez odozvy. Z podnetu protistrany bol záväzok žalobcov zabezpečený zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti na rodinný dom, v ktorom majú svoje trvalé bydlisko. Jedná sa o navzájom závislé zmluvy na úverovú zmluvu. Súvisiaca záložná zmluva spĺňa iba zabezpečovací právny úkon k primárnemu právnemu úkonu k úverovej zmluve. Neplatnosťou primárneho úkonu sa stáva absolútne neplatný aj zabezpečovací právny úkon cez záložnú zmluvu. Majú za to, že spotrebiteľ nemôže splnomocniť inú osobu na zriadenie záložného práva k nehnuteľnosti, ktorú vlastní. Vychádzajú pritom z § 5a ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Právny úkon, ktorým spotrebiteľ splnomocňuje tretiu osobu na uzavretie dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy v mene spotrebiteľa, je neplatný. Právne postavenie žalobcov je ohrozené hrubo nemorálnym postupom veriteľa a dražobníka, nakoľko zneužívajúci zmluvný vzťah medzi žalobcami a protistranou obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a konanie protistrany je poznačené nekalými obchodnými praktikami. Voči pripravovanej dražbe protistrane podali odpor voči dražobným aktivitám protistrany a dražobníka písomným nesúhlasom. Dražbu z podnetu protistrany už reálne pripravuje dražobník, preto ich dražobník výzvou požiadal o umožnenie vykonania obhliadky nehnuteľnosti. Dražobník doručil žalobcom znalecký posudok k nehnuteľnosti, voči ktorému žalobcovia v 3. a 4. vyjadrili písomne svoj nesúhlas s ohodnotením predmetu dražby, aj nesúhlas so znaleckým posudkom. Dražobník písomne oznámil žalobcom dátum konania dražby na 21. 05. 2021. Ďalej argumentovali, že o tom, či sa dražba vykoná, o výške pohľadávky a pod. rozhodne súkromná osoba s tým, že dražbu vykoná ďalšia súkromná osoba, ktorá pri takejto činnosti sleduje zisk. Za takýchto

okolností je neodkladné opatrenie ako jediný efektívny prostriedok na ochranu ohrozeného spotrebiteľa do času, kým súd vo veci samej nevykoná súdnu kontrolu neprijateľnosti zmluvných podmienok. Majú za to, že správanie sa protistrany a dražobníka a preukázané neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve veriteľa, sú tak, ako aj nekalé obchodné praktiky, zákonom zakázané. Preto sú finančné nároky protistrany preukázateľne bez právneho titulu a sú obohacovaním sa protistrany a následne aj dražobníka vo finančný neprospech žalobcov. Konanie veriteľa v zmysle zmluvy, ktorú pripravili nemorálni právnicki veriteľa z podnetu chamtivých zodpovedných osôb veriteľa, považujú za nekalé obchodné praktiky. Realizáciou záložného práva formou dobrovoľnej dražby zo strany protistrany reálne hrozí žalobcom neprímeraný zásah do ich ústavného práva na obydlie a práva na súkromný a rodinný život. Bez akejkoľvek súdnej kontroly je možné prostredníctvom inštitútu dobrovoľnej dražby predajom nehnuteľností zbaviť záložcu a jeho rodinných príslušníkov obydliť a to len na základe písomného vyhlásenia záložného veriteľa o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú sa výkon záložného práva realizuje, ktoré je postavené na roveň exekučnému titulu teda, má priamy dosah na ústavné práva žalobcov. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňujú aj oznámením o začatí výkonu záložného práva a oznámením o dátume konania dražby na 21. 05. 2021, pretože je dôvodná obava, že protistrana svoje záložné právo vykoná, napriek neplatnosti zmluvy o pôžičke a následne neplatnej zmluvy o zriadení záložného práva, aj napriek oneskorenému dodaniu znaleckého posudku, v dôsledku čoho prídu žalobcovia o vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a súdne rozhodnutie vydané v konaní stratí svoje opodstatnenie. Vzhľadom na to, že žalobcom hrozí dražba v návrhu popísaných nehnuteľností, žiadali súd, aby rýchlo zasiahol a neodkladným opatrením dočasne usporiadal pomery tak, že im poskytne ochranu ich ohrozených ústavných práv. Vychádzajúc z podaného návrhu, skutkových tvrdení žalobcov a predložených listinných dôkazov, dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobcovia v 3. a 4. rade osvedčili existenciu právnych vzťahov súvisiacich s nehnuteľnosťami, ktoré sú predmetom dražby, ako aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov, keď na základe uvedeného mal súd za osvedčené, že navrhovateľ dražby: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 realizuje prostredníctvom dražobníka: DUPOS dražobná, spol. s r. o. so sídlom Tamaškovičova 17, 917 01 Trnava, IČO: 36 233 935, výkon záložného práva predajom nehnuteľností, ktoré sú v ich vlastníctve, a to formou dobrovoľnej dražby, ktorá sa má uskutočniť dňa 21. 05. 2021. Vzhľadom ku skutkovým tvrdeniam uvádzaným v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorými žalobcovia namietajú platnosť zmluvy o splátkovom úvere, ako aj platnosť zmluvy o zriadení záložného práva, (ktoré síce súdu spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia nepredložili), mal súd prvej inštancie za to, že žalobcovia v 3. a 4. rade osvedčili existenciu obavy, že bez nariadenia neodkladného opatrenia im bezprostredne a reálne hrozí nebezpečenstvo vzniku ujmy, a to vo forme straty majetku, resp. neprímeraného zníženia jeho hodnoty predajom nehnuteľností pod cenu, keď namietajú aj vzájomnú výšku poskytnutých plnení titulom zmluvy o splátkovom úvere, ako aj ohodnotenie nehnuteľností v znaleckom posudku, ktorú námietku písomne adresovali tak záložnému veriteľovi, ako aj dražobníkovi. V zmysle uvedeného mal tak súd za to, že žalobcom v 3. a 4. rade je dôvodné poskytnúť neodkladným opatrením bezodkladnú a dočasnú ochranu v záujme zabránenia zhoršenia ich postavenia, nakoľko osvedčili existenciu právnych vzťahov súvisiacich s predmetnými nehnuteľnosťami, ako aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Pokiaľ ide o rozsah navrhovaného neodkladného opatrenia, súd nevyhovel návrhu v tej časti, v ktorej sa žalobcovia domáhali uložiť protistrane povinnosť zdržať sa priameho predaja nehnuteľností akejkoľvek tretej osobe, či predaja formou verejnej obchodnej súťaže, ako aj prenajatia nehnuteľnosti (ani jej časti), keď v tejto časti nebol návrh na základe predložených listinných dôkazov osvedčený, žalobcovia nijakým spôsobom nepreukázali, že protistrana sa takéhoto konania dopúšťa, resp. podniká kroky týmto smerom, a preto súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti zamietol. Súd tiež nevyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pokiaľ ide o trvanie neodkladného opatrenia do "právoplatného ukončenia vo veci samej", keďže súd s poukazom na § 336 CSP uložil dlžníkom z úverového vzťahu povinnosť podať žalobu vo veci samej. V prípade, že takáto žaloba v súdom ustanovenej lehote v zmysle výroku III. uznesenia podaná nebude, súd uznesenie o neodkladnom opatrení aj bez návrhu zruší podľa § 336 ods. 3 CSP. Obdobným spôsobom bude súd postupovať aj v prípade, že takáto žaloba podaná bude a táto bude odmietnutá alebo zamietnutá, alebo ak bude konanie vo veci samej zastavené (§ 336 ods. 4 CSP). Vo vzťahu k žalobcom v 1. a 2. rade súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, keďže títo nijakým spôsobom neosvedčili existenciu právnych vzťahov súvisiacich s nehnuteľnosťami, ktoré sú predmetom dražby. Keďže nariadením predmetného neodkladného opatrenia pred začatím konania nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami sporu, uložil súd v zmysle § 336 ods. 1 a 2 CSP dlžníkom z úverového vzťahu vyplývajúceho zo Zmluvy o splátkovom úvere č.: 5075119578 zo dňa 12. 12. 2015 podať proti veriteľovi z úverového vzťahu vyplývajúceho zo Zmluvy o splátkovom

úvere č.: 5075119578 zo dňa 12. 12. 2015, žalobu o určenie neplatnosti Zmluvy o splátkovom úvere č.: 5075119578 zo dňa 12. 12. 2015 a o určenie neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 12. 12. 2015, a to do 30 dní od právoplatnosti uznesenia, keďže túto lehotu považoval súd za dostatočne primeranú a postačujúcu, a to aj s poukazom na práva a právom chránené záujmy protistrany. Strany konania špecifikoval súd v zmysle výroku z dôvodu, že žalobcovia súdu spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia nepredložili samotnú zmluvu o splátkovom úvere, ako ani zmluvu o zriadení záložného práva, v dôsledku čoho súd nedokázal identifikovať a nemal tak za osvedčené, kto zo žalobcov vystupuje v postavení dlžníkov v predmetnom záväzkovom vzťahu. Záverom súd prvej inštancie dodal, že zásah do práv protistrany musí byť legitímny a v súlade s princípom proporcionality. Neodkladné opatrenie ho preto nesmie obmedzovať nad rozsah, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného účelu a súd je preto povinný dbať aj na to, aby ujma subjektu, proti ktorej neodkladné opatrenie smeruje, nebola zjavne neprimeraná výhode, ktorú žalobca získa. Súd mal za to, že nariadením neodkladného opatrenia sa nezasiahne neprimeraným spôsobom do práv a právom chránených záujmov protistrany, pretože nariadeným neodkladným opatrením dôjde len k dočasnému pozastaveniu ich výkonu. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, a pretože žalobcovia 3. a 4. rade, ktorí boli v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia v prevažujúcej miere úspešní, si nárok na náhradu trov konania neuplatnili a zo spisu zároveň vyplýva, že im ani žiadne nevznikli, súd im ich náhradu proti protistrane nepriznal. Protistrane súd voči žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže jej preukázateľne žiadne trovy v konaní o nariadení neodkladného opatrenia nevznikli.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, majúca za opodstatnenú existenciu odvolacích dôvodov v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 pís. a/, b/, c/, d/, e/, f/, g/, h/ CSP. Uviedla, že mu nebolo umožnené k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa vyjadriť, hoci uvedenému postupu za situácie, keď majetkové poškodenie žalovaného presahuje 50.000 eur, nič nebránilo a súd jej mal takúto možnosť vytvoriť. Už uvedená skutočnosť spôsobuje nezákonnosť ako konania, tak aj rozhodnutia v ňom vydanom a je dôvodom na jeho zrušenie. Ďalej zdôraznila, že nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania musí byť podmienené absolútne výnimočnými a nepredpokladateľnými (náhlymi) okolnosťami a hrozbou okamžitej, bezprostrednej a len veľmi ťažko napraviteľnej ujmy, hrozbou, ktorá zabraňuje okamžitému podaniu samotného meritórneho návrhu (žaloby), ktorou sa má žalobca možnosť domáhať sa ochrany svojho údajného nároku, ktorému sa má poskytovať ochrana. Žalobcovia šikanózne podávajú neúplný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v apríli 2021, cca 6 rokov po uzatvorení predmetných zmlúv a cca 10 mesiacov po oznámení začatia výkonu záložného práva a je tak zrejmé, že v prípade okolností odôvodňujúcich návrh nejde o okolnosti náhle, nepredvídané, neočakávané (ale sú tu 10 mesiacov). Súd prvej inštancie nielenže všetko uvedené ako úplne jednoznačne šikanózne nevyhodnotil, ale dokonca postupoval tak, že pôvodcovi podania na základe jeho nespôsobilého podania vyhovel, neodkladné rozhodnutie nariadil, bez toho, aby reflektoval úplne zjavnú šikanóznosť podania a rešpektoval, tak ako je to jeho povinnosť, i základné práva žalovanej, ktorej majú rovnaký obsah a kvalitu, pričom dlžník nijako určito netvrdil a neosvedčil, že by plnil svoj dlh riadne a včas. Dlžníci nepredložili jediný dokument, z ktorého by vyplývalo, že splácali riadne a včas. Súd prvej inštancie namiesto ochrany práva chráni protiprávny stav a zakazuje záložnému veriteľovi vykonať právo priznané mu kogentnými právnymi normami a to za situácie, kedy konaním vo veci samej má byť určenie neplatnosti zmlúv, pričom takéto určenie nielenže nie je procesne prípustné, ale zmluvy ani neboli predložené. Výkon práva - konkrétneho zákonom aprobovaného subjektívneho oprávnenia záložného veriteľa vykonať záložné právo speňaním na verejnej dražbe - nemôže byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia a mať za následok vznik ujmy, pretože ide o dôsledok konania v súlade so zákonom (§ 151a OZ, § 151j OZ), t. j. nie o konanie protiprávne. Uvedené rozhodnutie - a to predovšetkým v časti rozhodujúcej, t. j. v časti výrokovej a v časti dotýkajúcej sa odôvodnenia, resp. relevantných myšlienkových úvah súdu, ktoré mali byť podkladom pre rozhodnutie považuje za rozhodnutie vecne nesprávne, ktoré neprimeraným spôsobom zasiahlo a zasahuje do zákonom a Ústavou chránených základných práv odvolateľa a zároveň za rozhodnutie, v ktorom v podstate v úplnosti absentuje relevantné odôvodnenie, rozhodnutie je v priamom (a nijako neodôvodnenom) rozpore s judikatúrou NS SR a uvedené rozhodnutie je tak rozhodnutím arbitrárnym. Uvedené rozhodnutie nemôže ani strana, ani odvolací súd (v napádanej časti) preskúmať, keďže rozhodnutie neobsahuje zásadné vysvetlenie všetkých podstatných dôvodov. Uvedené porušenie je podľa názoru žalovanej tak zásadným porušením práva na spravodlivý proces, že bez ďalšieho spôsobuje nezákonnosť rozhodnutia. Tiež poukázala na to, že žaloba, tak i návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré sú inkorporované v jednom dokumente, je neúplná

a neurčitá, neobsahujúca nevyhnutné procesné náležitosti stanovené zákonom. Z celého podania označeného ako žaloba a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je zrejmé, čím vlastne žalobcovia relevantne hmotno-právne a procesnoprávne odôvodňujú to, čoho sa domáhajú v konaní, keďže vecne sa argumentácia žalobcov požadovaného rozhodnutia týka len minimálne. Väčšina tvrdení žalobcov je pritom vecne nespôsobilých ovplyvniť podstatu konania. Napriek úplne zjavnej nespôsobilosti návrhu, ktorý mal byť v súlade s ustanovením § 327 CSP odmietnutý, súd nielenže v konaní pokračoval, ale dokonca návrhu, ktorý bol bez akéhokoľvek odôvodnenia, vyhovel, pričom v rozhodnutí uviedol skutočnosti ničím neosvedčené a nepreukázané a zároveň rozhodol spôsobom (výrokom s obsahom), ktorý žalobcovia vôbec nenavrhovali. Súd nariadiť neodkladné opatrenie nemôže za situácie, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný, alebo neurčitý, pretože ak bol návrh rozhodnutia neurčitý, bolo povinnosťou súdu tento návrh odmietnuť. Tiež poukázala na to, že súd návrh absolútne zásadným spôsobom upravil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je materiálne nevykonateľné a súd rozhodoval - v rozpore s explicitnou zákonnou úpravou - spôsobom ultra petitum, resp. o tom, čo nikto nenavrhoval a i to s obsahom, ktorý je reálne nevykonateľný. Súd nemôže preformulovať výrok navrhovaného neodkladného opatrenia v časti konkretizácie právneho úkonu tak, aby zodpovedal objektívnemu hmotnému právu a aby jeho formulácia zodpovedala dovoleným spôsobom výkonu rozhodnutia. Súd prvej inštancie v petite II. neidentifikoval ani strany konania, ani dostatočne určito zmluvy. Výrok rozhodnutia ukladá povinnosť zdržania sa výkonu záložného práva, avšak vôbec neuvádza, ktorého záložného práva, ukladá sa povinnosť zdržať sa výkonu uskutočnením dobrovoľnej dražby, hoci táto nie je nijako určito identifikovaná, ukladá sa povinnosť bez akéhokoľvek časového obmedzenia, hoci žalobcovia navrhli návrh s časovým obmedzením "do právoplatného ukončenia konania vo veci samej". Uvedeným postupom tak boli zásadným spôsobom porušené princípy a zásady vyplývajúce zo zaručeného práva na spravodlivé súdne konanie a zaručeného práva na súdnu ochranu, vrátane práva na zákonného sudcu. Ďalej uviedla, že z celého odôvodnenia uvedeného podania, ale ani z celého odôvodnenia rozhodnutia, nie je možné zistiť, akému nároku, ktorého existencia bola osvedčená s vysokou pravdepodobnosťou, sa má poskytnúť ochrana - iba dôsledkom existencie (resp. osvedčenia existencie s vysokou mierou pravdepodobnosti) takéhoto nároku môže vzniknúť bezodkladná potreba upraviť pomery sporových strán, bezodkladnosť potreby upraviť pomery je prípadným dôsledkom existencie chráneného a osvedčeného nároku. Dôvodnosť a trvanie nároku (s vysokou mierou pravdepodobnosti) nie je možné osvedčiť bez právneho posúdenia nároku, a teda rozhodnutiu o tom, či na základe žalobcami uvedených tvrdení a ich osvedčení relevantnými dôkazmi (prostriedkami osvedčenia) je možné v rámci rozhodovania prijať relevantný a podložený záver o tom, že s vysokou mierou pravdepodobnosti žalobcovia svoj nárok osvedčili (t.j., že za súčasného stavu by v konaní o ňom, v konaní vo veci samej, boli úspešní). Dôsledkom uvedeného je skutočnosť, že ak súd - na základe tvrdení, tvrdení vo vzťahu ku konaniu vo veci samej - predbežne právne posúdi, že žalobcovia nárok neosvedčili, nie je možné neodkladné opatrenie nariadiť. Žaloba o určenie, že úverová zmluva, či záložná zmluva, je neplatná, je žalobou, ktorej predmetom nie je určenie, či tu právo je alebo či tu právo nie je, ale žalobou, ktorej predmetom je určenie (ne)existencie právnej skutočnosti a to právnej skutočnosti inej ako je určenie práva, pričom nejde o žalobu procesne prípustnú. Predmetná úverová zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to s ohľadom na ustanovenie § 1 zák. č. 129/2010 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch, o. i. nie je zmluvou podľa uvedeného ustanovenia taká, ktorej predmetom je úver, splnenie ktorého je zabezpečené záložným právom. Právna norma, ktorá by umožňovala žiadať určenie neplatnosti úverovej zmluvy, ktorá nie je zmluvou podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, resp. neplatnosti záložnej zmluvy, v slovenskom právnom poriadku neexistuje. Z uvedených skutočností vyplýva, že tu nie sú splnené nevyhnutné procesné podmienky, resp. predpoklady, na základe ktorých by mohlo dôjsť k prejednávaniu takéhoto „nároku“, resp. na základe ktorých by bolo možné hovoriť o spôsobilom predmete civilného sporového konania. Tiež poukázala na to, že v danom prípade existuje ucelený súbor prostriedkov právnej ochrany, vrátane osobitne konštruovanej žaloby, kedy sa ten, kto tvrdí, že bolo jeho právne postavenie napr. nezákonnou dražbou dotknuté, môže bez väčšej právnej zložitosti domôcť ochrany svojho právneho postavenia a to bez akejkoľvek faktickej ujmy na svojich právach, keďže je tu ustanovenie § 21 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách, podľa ktorého, ak sa žalobe vyhovie, budú účinky príklepu zrušené spätne k okamihu jeho vzniku, a teda ani nemôže dôjsť k vzniku žiadnej faktickej ujmy. Za situácie, kedy sa vlastnícke právo nepremlčuje a existuje tu žaloba na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, uvedené vylučuje potrebu dočasnej úpravy, rovnako tak vylučuje i možnosť túto potrebu dočasnej úpravy osvedčiť. Ani (prípadným) konaním dražby k žiadnemu reálnemu zásahu do faktického stavu nedochádza - samotné vykonanie krokov smerujúcich k vykonaniu dražby, ale ani prípadné vykonanie dražby, nijako do faktického stavu (napr. údajného užívania obydlia)

nezasahuje - ak v prípade úspešnej dražby záložca vydražený predmet neodovzdá vydražiteľovi, môže podať žalobu o neplatnosť dražby, ak bude úspešný, obnoví sa stav ex tunc, ak úspešný nebude a napriek tomu vydražený predmet neodovzdá, musí vydražiteľ podať žalobu o vypratanie nehnuteľnosti a až následne, po právoplatnom skončení, môže dôjsť k reálnemu (nie hypotetickému) vyprataniu nehnuteľnosti. Všetko uvedené vylučuje bezprostrednosť potreby úpravy v tomto čase, súd má skúmať aktuálnu bezprostrednosť potreby, nie možné, budúce, hypotetické stavy. Podľa názoru žalovanej nemôže súd (v podstate absolútne bezdôvodne, len na základe neúplných a nijako neosvedčených tvrdení žalobcov) zakázať realizáciu zákonných opatrení, ktoré má zaručené kogentnou právnou úpravou. Tiež právo na obydlie v zmysle nároku na byt nie je zaručené ani Ústavou, ani Dohovorom. Záložca sa zaviazal, že v prípade, ak nebude zabezpečovaná pohľadávka uhradená riadne a včas, strpí speňaženie zálohu v rámci výkonu záložného práva- dôsledkom uvedeného je nadobudnutie vlastníckeho práva vydražiteľom, t. j. subjektom odlišným od záložcu, záložca - predchádzajúci vlastník je povinný speňažený záloh odovzdať, a tak umožniť výkon vlastníckych oprávnení vlastníčkovi novému - a to vrátane oprávnenia vec užívať. Zo všetkých uvedených skutočností je úplne zrejmé, že odôvodnenie napádaného rozhodnutia je v celom rozsahu arbitrárne a nespĺňa základné ústavnoprávne požiadavky naň kladené. Konštatovať, že žalobcom hrozí ujma, len na základe ich tvrdení, bez toho, aby neplatnosť namietaných zmlúv bola nejako posúdená, čo ani nemohla, keďže tieto neboli predložené, znamená absolútnu svojvôľu a popretie najzákladnejších princípov právneho štátu. Súd nárok vôbec relevantne neskúmal, ani ho skúmať nemohol, keďže zmluvy neboli predložené, a navyše, už len z neúplnej formulácie návrhu rozhodnutia vo veci samej je zrejmé, že takýto návrh je procesne neprípustný a súd ho zamietla okamžite, bez jeho meritórneho prieskumu. Celý proces výkonu záložného práva smeruje k tomu, aby sa odstránil protiprávny stav spôsobený porušením povinnosti obligáčného dlžníka uhradiť zabezpečovanú pohľadávku. Vo vzťahu k miestnej príslušnosti a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla, že sa nejedná o žiaden dôvod osobitnej miestnej príslušnosti (predmetom konania o nariadenie neodkladného opatrenia nie je spor o existenciu vecného práva) a miestne príslušný je všeobecný súd žalovanej. Predmetom konania o nariadenie neodkladného opatrenia je splnenie určitej povinnosti („zdržať sa výkonu záložného práva“), nejde tak o žiaden dôvod výlučnej miestnej príslušnosti podľa § 20 písm. a) CSP - tá sa obmedzuje na spory o existenciu práva k nehnuteľnosti, jeho trvanie a zánik, nevzťahuje sa na všetky spory, ktorých predmetom sú práva a povinnosti súvisiace s nehnuteľnosťami. S ohľadom na uvedené miestne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie veci je všeobecný súd žalovanej, ktorým je Okresný súd Bratislava III. Na základe uvedeného vzniesla žalovaná - pri prvom úkone ktorý jej patrí - námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Levice, a žiadala, aby bola vec (po zrušení/zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie o neodkladnom opatrení/zastavení konania) postúpená na konanie miestne príslušnému okresnému súdu, všeobecnému súdu žalovanej, t. j. Okresnému súdu Bratislava III. S ohľadom na dôvody podaného odvolania navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrh zamietol, prípadne podanie žalobcov odmietol a priznal jej nárok na náhradu trov konania.

3. K odvolaniu žalovanej sa žalobcovia písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku (I.), vo výroku o uložení povinnosti podať návrh vo veci samej (III.) a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania žalobcov v 3. a 4. rade voči žalovanej je potrebné v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Taktiež dospel k záveru, že napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o náhrade trov konania žalovanej voči žalobcom v 1. a 2. rade je potrebné v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení, je zrejmé, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť v dvoch prípadoch a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava z ohrozenia exekúcie, pričom tak môže urobiť pred začatím konania, počas konania a

tiež po jeho skončení. Pri oboch skupinách neodkladných opatrení bude potrebné skúmať, či je nárok osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné. Neodkladné opatrenie umožňuje rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný urýchlenný zásah súdu, aby sa zabránilo ďalšiemu zhoršeniu postavenia oprávnenej strany sporu. Vzhľadom na charakter neodkladných opatrení pri ich nariadení nemusí súd dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a bez osvedčenia potreby neodkladne upraviť pomery. Pojem potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu je treba vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma. V sumáre teda, účelom neodkladného opatrenia je dočasne zabezpečiť ochranu porušených a ohrozených práv strán sporu, a to do času definitívnej právnej ochrany a predpokladom jeho nariadenia sú: 1/ osvedčenie nároku, ktorému sa navrhovaným neodkladným opatrením poskytnúť ochrana, 2/ osvedčenie naliehavosti potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t. j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, 3/ preukázanie vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne, pričom pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku toho sa nevytvorí nezvratný (nenapravitelný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov.

8. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

9. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie iba vtedy, ak sú splnené základné podmienky podľa § 325 ods. 1 CSP. Tieto základné podmienky sú alternatívne formulované ako potreba bezodkladne upraviť pomery alebo obava, že exekúcia bude ohrozená (kumulácia nie je vylúčená). Tomu zodpovedajú aj osobitné náležitosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Navrhovateľ neodkladného opatrenia je predovšetkým povinný opísať v návrhu rozhodujúce skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Splnenie tejto obsahovej náležitosti predstavuje základnú argumentačnú líniu navrhovateľa, ktorý sa nariadenia neodkladného opatrenia domáha. V rámci osobitných náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí preto navrhovateľ opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Posúdenie úspešnosti tohto odsvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia. Bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy.

10. V prejednávanej veci zo žalobcami podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (na rozdiel od žalovanej) má odvolací súd za to, že žalobcovia podali podaním zo dňa 23. 04. 2021 len návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, nie aj žalobu vo veci samej) vyplýva to, že právny vzťah medzi stranami sporu mal byť založený Zmluvou o splátkovom úvere č. 5075119578 zo dňa 12. 12. 2015, na základe ktorej mala žalovaná požičať žalobcom sumu 55.000 eur. Rovnako je zrejmé, že žalovaná pristúpila k výkonu záložného práva na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX v katastrálnom území H. nad F., okres S., ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve žalobcov v 3. a 4. rade, a to na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam. Žalobcovia dôvodili, že ich právne postavenie je ohrozené hrubo nemorálnym postupom veriteľa (žalovanej) ako i dražobníka, nakoľko zmluvný dokument uzatvorený medzi žalovanou a nimi obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a konanie žalovanej je poznačené nekalými obchodnými praktikami. Tiež uviedli, že voči pripravovanej dražbe nehnuteľností (dňa 21. 05. 2021), voči dražobným aktivitám žalovanej a dražobníka vyjadrili písomný nesúhlas. Keďže mali za to, že konanie žalovanej a dražobníka je klamlivé, nekorektné, hrubo odporujúce dobrým mravom, pričom realizáciou záložného práva formou dobrovoľnej dražby im reálne hrozí neprimeraný zásah do ich ústavného práva na obydlie a práva na súkromný a rodinný život, žiadali, aby súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie v nimi požadovanom znení o uložení povinnosti žalovanej zdržať sa výkonu záložného práva na dražbe, priamym predajom akejkoľvek tretej osobe, predajom formou verejnej obchodnej súťaže, ako i prenajímaním nehnuteľností, k nehnuteľnostiam

špecifikovaným vyššie, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Súčasne žiadali, aby im súd prvej inštancie uložil povinnosť, aby do 60 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia podali žalobu vo veci samej o určenie neplatnosti Zmluvy o splátkovom úvere č. 5075119578 zo dňa 12. 12. 2015 a Záložnej zmluvy k nehnuteľnostiam zo dňa 12. 12. 2015.

11. Po prejednaní žalovanou podaného odvolania, z hľadiska prezentovaných odvolacích dôvodov (v tomto smere nedá odvolaciemu súdu neuviesť skutočnosť, že relevantná odvolacia argumentácia žalovanej nevyžadovala tak rozsiahlu prezentáciu, v rozsahu 75 strán, s opakujúcimi sa námietkami proti napadnutému rozhodnutiu, čo v danom prípade nemožno považovať ani za účelné a hospodárne), dospel odvolací súd k záveru, že toto odvolanie bolo podané dôvodne. Tak, ako už odvolací súd uviedol vyššie, neodkladné opatrenie je možné vydať za splnenia zákonných náležitostí v zmysle ustanovenia § 325 ods. 1 CSP, ktorým naplnenie žalobcovia ako navrhovateľa neodkladného opatrenia musia osvedčiť a podľa názoru odvolacieho súdu neosvedčili.

12. Inštitút neodkladného opatrenia ako forma neodkladnej právnej úpravy slúži za účelom poskytnutia právnej ochrany strany sporu, v prípade, že je potrebné urýchlene upraviť pomery strán v konaní takouto formou rozhodnutia. Navrhovateľ neodkladného opatrenia pritom musí primárne osvedčiť, že sú tu právne vzťahy medzi stranami a že tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú ochranu. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí preukázať naliehavosť, potrebnosť takejto úpravy pomerov. To znamená, že súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie len na základe neurčitých tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožňovali prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana.

13. V prejednávanej veci, vychádzajúc z obsahu podaného návrhu a pripojených príloh, mal odvolací súd za to, že žalobcovia neodsvedčili dôvodnosť podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď podľa názoru odvolacieho súdu neosvedčili ani existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu, keď len konštatovali, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o splátkovom úvere a zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, bez toho, že by tieto skutočnosti osvedčili, a následne aj bez toho, že by bolo zrejmé, kto sú účastníci konkrétneho zmluvného vzťahu, či všetci žalobcovia, alebo len niektorí z nich. Takéto neodsvedčenie existencie základného právneho vzťahu medzi stranami sporu, keď len z pripojených listín osvedčujúcich začatie výkonu záložného práva bolo možné predpokladať, že je tu právny vzťah medzi stranami sporu, avšak bez tohto, tak ako už odvolací súd uviedol vyššie, aby bolo možné konkrétne ustáliť, kto je v danom vzťahu jeho zmluvným subjektom. Logicky potom, pokiaľ súd prvej inštancie uložil povinnosť na podanie žaloby vo veci samej, stranu sporu, i keď nesprávne, označil ako dlžníka z úverového vzťahu, a to namiesto toho, aby primárne ustálil, či žalobcovia osvedčili základné predpoklady vrátane osvedčenia, že je tu právny vzťah medzi stranami sporu a aký, na nariadenie neodkladného opatrenia. V uvedenom kontexte, keď žalobcovia podľa názoru odvolacieho súdu neosvedčili jeden zo základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, keď súd mohol len predpokladať, že tu právny vzťah je a jedná o vzťah spotrebiteľského charakteru, avšak pre poskytnutie požadovanej právnej ochrany žalobcom tieto rozhodujúce skutočnosti z návrhu a ani priložených listín nebolo možné ustáliť ani do tej miery, ktorá je pre rozhodovanie o nariadení neodkladného opatrenia postačujúca, odvolací súd mal za to, že pokiaľ súd prvej inštancie na základe takto neosvedčených skutočností návrhu žalobcov čiastočne vyhovel, takéto rozhodnutie súdu nie je vecne správne a je dôvodné ho, pod vplyvom odvolania žalovanej, zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Žalobcami podaný návrh, tak ako na uvedené poukazuje aj žalovaná v podanom odvolaní, obsahuje len vo všeobecnej rovine konštatovanie existencie neprijateľných zmluvných podmienok a nekalej obchodnej praktiky žalovanej, bez toho, že by bolo možné čo i len dedukovať, v akých konkrétnostiach uvedené žalobcovia vzhľadli. Potom žalovaná dôvodne poukázala aj na to, že navrhovateľ neodkladného opatrenia je povinný hodnoverne osvedčiť aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana a súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Pritom hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho nároku môže navrhovateľ dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkaznými prostriedkami a kvalifikovaniu právnou argumentáciou. Hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia než pravdepodobnosť jej zamietnutia.

14. V aspekte vyššie konštatovaného však treba uviesť to, že dôvodnosť meritórneho nároku žalobcovia neosvedčili ani relevantnými skutkovými tvrdeniami, keď tak ako už odvolací súd konštatoval, napriek poukazu na neprijateľné zmluvné podmienky a nekalú obchodnú praktiku žalovanej absolútne nie je zrejmé, aké neprijateľné zmluvné podmienky zo zmluvného vzťahu medzi stranami sporu boli v neprospech žalobcov dojednané a ani neosvedčili uvedené listinnými dôkazmi. Potom je dôvodná i odvolacia argumentácia žalovanej, že pokiaľ z doposiaľ zrejmých okolností možno ustáliť, že zmluvný vzťah založený medzi stranami zmluvou o splátkovom úvere nie je vzťahom zo spotrebiteľského úveru (v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.), keď možno predpokladať, že ide o úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnostiam, potom žaloba o neplatnosť zmlúv (úverovej, záložnej) nie je v zmysle ustanovenia § 137 písm. d/ CSP prípustným prostriedkom právnej ochrany žalobcov, pretože určenie takejto právnej skutočnosti z osobitného predpisu v danej veci nevyplýva (takúto žalobu je možné podať len v prípade, že ide o spor zo spotrebiteľského úveru), čo žalobcovia v danom prípade neosvedčili. Za danej situácie je s vysokou pravdepodobnosťou možné predpokladať, že sa z hľadiska právneho postavenia strán sporu a vzťahu dodávateľ a spotrebiteľ jedná o spotrebiteľský spor v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (čo ani žalovaná nespochybňovala), kedy právny rámec ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami poskytuje i ustanovenie § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/207 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, zaručujúce spotrebiteľovi právo domáhať sa ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ktoré však v danom prípade, tak ako už odvolací súd uviedol vyššie, žalobcovia vôbec nekonkretizovali, teda neuviedli, aké neprijateľné zmluvné podmienky z konkrétneho zmluvného vzťahu, dojednané v ich neprospech, vyplývajú. Potom, pokiaľ napriek neosvedčeným skutočnostiam, z ktorých doposiaľ nebolo možné absolútne ustáliť, či meritórna žaloba by pre žalobcov predstavovala účinný prostriedok právnej ochrany, súd vzhľadom na dôvodnosť neodkladnej úpravy pomerov a súčasne nariadil žalobcom (označeným ako dlžníci z úverového vzťahu) podať žalobu vo veci samej, takýto postup súdu prvej inštancie odvolací súd nepovažoval za správny, pretože bez osvedčenia základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, vrátane osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, neodkladné opatrenie nie je opodstatnené nariadiť, keď sú to žalobcovia, ktorí majú striktnú zodpovednosť za vlastnú procesnú aktivitu a dôslednosť pri koncipovaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

15. S ohľadom na takto odvolacím súdom prezentované nedostatky podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keď žalobcovia neosvedčili naplnenie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku o nariadení neodkladného opatrenia, vo výroku o povinnosti podať žalobu vo veci samej, ako i v súvisiacom výroku o trovách konania žalobcov v 3. a 4. voči žalovanej, v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Keďže tieto podstatné okolnosti viedli odvolací súd k prijatiu záveru o nedôvodnosti uplatneného nároku žalobcov, k ďalšej rozsiahlej odvolacej argumentácii žalovanej už odvolací súd nepovažoval za účelné a ani opodstatnené sa vyjadrovať.

16. K námietke miestnej nepríslušnosti súdu prvej inštancie odvolací súd udáva, že s touto námietkou žalovanej sa nestotožňuje, majúc za to, že Okresný súd Levice je súdom príslušným na konanie v danej veci, a to s ohľadom na ustanovenie § 19 písm. d/ CSP, majúc za to, že žalobcovia sú z hľadiska ich postavenia spotrebiteľa (čo ani žalovaná nespochybnila), a tak je na konanie príslušný i súd, v ktorého obvode má adresu trvalého pobytu žalobca (žalobcovia) ako spotrebiteľ, čo je Okresný súd Levice.

17. Predmetom prejednávania odvolacím súdom z hľadiska rozsahu vymedzeného odvolania žalovanej bol i napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie žalovanej voči žalobcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal. Vo vzťahu k tomuto napadnutému výroku rozhodnutia však žalovaná neprezentovala žiadne odvolacie dôvody, a s ohľadom na uvedené, ako i s ohľadom na vecnú správnosť výroku rozhodnutia, odvolací súd napadnutý výrok rozhodnutia o trovách konania žalovanej voči žalobcom v 1. a 2. rade podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Keďže v danom prípade sa rozhodnutím odvolacieho súdu konanie v danej veci končí, odvolací súd rozhodol i o trovách konania, v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1, 2 CSP tak, že v konaní úspešnej žalovanej vo vzťahu k žalobcom v 3. a 4. rade priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).